

[Inger Gautier Schmit.]

brugt et saa graverende Udtryk som, at man nærmest maatte kalde dem for „moraliske Destruktionsanstalter“, altsaa en fuldkommen haarrejsende Injurie over for hele vort Børneforsorgsarbejde, som det foregaar paa vore Ungdomshjem. Statsradiofoniens Spørger var øjensynlig chokeret over dette Udtryk, men havde ikke i Øjeblikket de fornødne Ord til Raadighed til at korrigere og var maaske heller ikke tilstrækkeligt inde i Forholdene til at kunne gøre det. Altsaa blev denne Glose siddende i Lytternes Øren, og da det altid er meget vanskeligt at faa de paagældende i Tale, har jeg fundet Anledning til her i det høje Folketing at rette det Spørgsmaal til den højtærede Socialminister, om han kan godkende en saadan Udtalelse, eller om han ikke ser sig beføjet til i høj Grad at imødegaa den.

Vi har jo inden for dansk Børneforsorg store Vanskeligheder at kæmpe med baade fra Pressens og fra Enkeltpersoners Side og naturligvis fra en Mængde Forældre, som slet ikke forstaar, at deres Børn skal under Børneforsorg. At man saa tilmed gennem Statsradiofonien, et Statsinstrument af højeste Rang kan jeg sige, udsender en saa vildledende og nedsættende Udtalelse, er højst beklageligt, og det kan efter min Mening give Anledning til, at man foretager en ny Vurdering af denne Form for Udsendelser, for at ikke slige uheldige Udtalelser kan fremsættes.

Desværre er Sagen, efter at denne Samtale havde fundet Sted, blevet publiceret i Pressen paa en Maade, som jeg ikke har fundet tiltalende. Der er naturligvis Sensation i dette, og Pressen har altsaa ikke kunnet holde sig tilbage, og man er gaaet over paa det personlige fremfor at behandle Sagen principielt, hvad jeg i høj Grad havde ønsket. Jeg ser saaledes, at „Information“, som tit kan skrive ganske fortrinlige Ting, i Gaar konstaterer, at Radiofonien her har bevæget sig paa „den demokratiske Oplysnings Grund“. Jeg maa sige, at jeg kan ikke rigtig erkende, at det er den demokratiske Oplysnings Grund, for det var paa en i højeste Grad vildledende og usandfærdig Grund, denne Udtalelse blev fremsat, hvad jeg tænker den højtærede Socialminister vil bekræfte.

Jeg kan for saa vidt ogsaa beklage den Form, under hvilken Hr. Inspektør Nielsen har fremsat en Udtalelse i denne Sag, idet man her igen er gaaet over paa det personlige, medens det var det principielle i Sagen, der skulde have været drøftet. Det har heller ikke gjort Sagen bedre i mine Øjne.

Jeg haaber, at der gennem Ministerens Udtalelser vil blive givet Børneforsorgen den Oprensning, som jeg synes den fortjener i Anledning af de faldne Udtalelser.

Socialministeren (Strøm): Jeg har ikke selv hørt den Radiosamtale, der er Aarsag til det stillede Spørgsmaal, og jeg kender derfor kun Sagen fra de Referater, jeg har faaet gennem Aviserne og fra anden Side, men efter disse forstaar jeg, at Udtalelserne er af nogenlunde samme Karakter som de, vedkommende fremsatte i et Dagblad i Oktober i Fjor, og som blev imødegaaet i samme Blad af Overinspektøren for Børneforsorgen. De nu fremsatte Udtalelser i Radioen er allerede offentlig imødegaaet fra forskellig Side, bl. a. af Særforsorgsdirektøren. Jeg maa derfor mene, at de Udtalelser, der blev fremsat i Radioens Udsendelse, allerede er tilbagevist, men da det jo er umuligt for mig i den korte Tid, der her i Spørgetimen er til min Raadighed, at uddybe Sagen til Bunds, agter jeg i den nærmeste Fremtid gennem Radioen at fremsætte en mere udførlig Redegørelse for Børneforsorgens Arbejde og dens Stilling i Dag.

Hermed sluttede Spørgsmaalet, og Spørgetiden var dermed til Ende.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 17 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Bekæmpelse af smitsom Kalvekastning (Brucellose hos Kvæg).

Valgt blev: *Jensen (Lillering), Chr. Andersen, Kaj Andresen, Qvist Hansen, Horn, Marinus Sørensen, Teichert, Johs. Larsen, Peder Christensen, Heick, Holmberg, Hans Pinstrup, Grue-Sørensen, Peder Jakobsen, Tesdorpf, Aage Fogh og Aksel Larsen.*

Formanden: De under Punkterne 3—9 opførte Sager kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Tredie Behandling af Forlag til Lov om Forlængelse af midlertidig Lov Nr. 88 af 13. Marts 1942 om Tilleg til Lov Nr. 138 af 10. Maj 1915 om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 3183).